

men Bogmændene i alle øvrige Stæder affor-
tes derimod 8 $\frac{1}{2}$ af hver Rbd.

Heraf sees det, mine Herrer, at der ved
Forordningen er paabuden en Afgift af Bogm-
mændenes Fragt, for ved denne Afgift at
grundlægge et Fond; og Hensigten med Fon-
det var at anvende det til Forbedringer i
Transportvæsenet. Nu opstaaer det Spørgs-
maal, naar en Skat eller Afgift saaledes er
paabudet i et bestemt Diemed, erholder saa
derved Skatteyderne eller den Klasse af Bor-
gere, som denne Skat er paalagt, noget Krav
paa, at det, der indvindes ved denne Skat,
fremdeles skal vedblive at anvendes til samme
Diemed, eller kan Staten, naar den finder
det tjenligt, lade Skatten eller Afgiften bestaae
og anvende den til hvilkefomhelst andre Die-
med, den maatte ansee for at være hensigts-
mæssige? Dette Spørgsmaal har nu allerede
med Hensyn til dette specielle Fond faaet, om
jeg saa maa sige, en practisk Løsning, som De
ville see af den Note, som staaer Pag. 119,
hvoraf man vil kunne finde, at i en lang Række
af Aar har denne Afgift virkelig slet ikke været
anvendt dertil, men er derimod gaaet lige ind i
Post-Pensionsskassen. Men vi ville see bort
fra dette, thi det kan maafee henføres til de
Uregelmæssigheder, som tidligere have fundet
Sted. Men, mine Herrer! dersom dette Prin-
cip, som Finantsministeren her har forsvoret,
skal gjøres gjældende, eller tidligere havde
været gjort gjældende, saa vilde det see meget
slet ud for Danmarks Finantser, thi næsten alle de
Skatter og Afgifter, som vi have havt fra
Begyndelsen af, ere paalagte i et eller andet
bestemt Diemed, og det er bekjendt fra den
ældre Finantsperiode, da den Centralisation,
hvorefter vi nu glæde os, ikke endnu var gjen-
nemført. Imidlertid vilde det blive for vidt-
løstigt, om jeg her vilde gennemgaae og be-
vise alt Dette; men jeg maa tillade mig at
gøre opmærksom paa, at vi endnu have ad-

skillige saadanne Skatter, og at vi derfor skulle
betænke os vel, inden vi statuere et saadant
Princip. Vi talte her for nogle Dage siden
om en Skat, som vi kalde Klubskatten. Denne
Skat er paalagt ved en Placat af 1819 paa
ethvert Medlem af en Klub og med den Hen-
sigt, at anvendes til Bedste for Frue Kirke i
Kjøbenhavn. Nu sætter jeg, at vi engang
kom til den Erkjendelse, at Frue Kirke ikke
langer behøvede denne Skat, saa skulde man
altsaa ikke kunne anvende den til andre Die-
med, uden at vente sig en Protest af de Hrr.
Medlemmer af Klubberne, som havde betalt
den i det Diemed, at den skulde anvendes til
Frue Kirke. Eller for at nævne et andet Ex-
empel, vi have en Skat, som er paabudet ved
en Forordning af 1770 paa Heste med den
udtrykkelige Bestemmelse, at der skal gives saa
og saameget af enhver Hest til Bedste for
Fødselsstiftelsen i Kjøbenhavn. Denne Skat
har siden stadig været anvendt til Fødselsstif-
telsen i Kjøbenhavn, og den hæves endnu af denne.
Jeg griber Leiligheden til i Forbigaaende at
gøre den ærede Finantsminister opmærksom
paa, at denne Skat indkommer med et temme-
ligt ringe Beløb. Men lader os imidlertid
tænke os det Tilfælde, at Fødselsstiftelsen i
Kjøbenhavn ikke længere opfylder sin Bestem-
melse, og at vi have den, saa skulde Folgen-
deraf være, at vi ikke kunde gøre et saadant
Skridt, uden at komme i Strid med Hesteerne i
Kjøbenhavn, som altsaa vilde kunne nedlægge
Protest derimod, eller i alt Fald mod Skattens
Vedbliven.

De ville saaledes see, mine Herrer! at man
vil komme i mangfoldige Vanskeligheder; men
det undrer mig saameget mere at see dette
Princip bestridt, som vi netop for nylig have
havt Exempler, hvor det synes mig, at Mi-
nisteriets Fremgangsmaade har gaaet ud paa
lige det Modsatte.